

Liviu Bordeaux

Radu Zlati

S-a născut la 2 noiembrie 1896, într-o familie mixtă, româno-franceză. Studiile elementare și medii le-a urmat la Kecskemét, iar cele universitare la Budapesta. La Kecskemét, ia contact cu lumea artistică; studiază pictura, sub îndrumarea pictorului Iuliu Kosztolanyi-Kann. După

terminarea Primului Război Mondial, la îndrumarea unchiului său, generalul Alexandru Vințiu, se stabilește în Maramureș. Aici este încadrat ca profesor titular la Școala Normală, predând totodată

la Liceul de fete și la Liceul „Dragoș-Vodă”. Un estetic prin profesie și ca mod de viață, a adoptat o eleganță a vestimentației, dar și a comportamentului și a spiritului care a lăsat o impresie adâncă asupra celor ce l-au cunoscut. În lecțiile sale, un rol de seamă l-a jucat comentarea artei populare maramureșene (arhitectură, port, țesături).

Înființează la Palatul Cultural o școală particulară de pictură, organizând și expoziții cu caracter permanent. Expoziții organiza și la sfârșitul anului școlar, cu exponate ale elevilor. După plecarea profesorului Vornicu, Liviu Bordeaux a condus și Muzeul etnografic.

În anul 1934, se stabilește la Cluj, unde predă, de asemeni, în cadrul Școlii Normale. Aici, ia parte la viața artistică a capitalei Ardealului, luând parte la expoziții colective și organizând expoziții proprii. După 1940, se refugiază la București. Trei mari zone își dispută întâietatea în pictura sa, rămasă credincioasă tematicii din anii sigheteni: Maramureșul, Țara Moșilor și Năsăudul. Florile și portretele completează universul artistic al pictorului. Unul dintre ultimele portrete ale lui Liviu Bordeaux este cel al dascălului Ioan Bușiția.